

Arrest

nr. 333 806 van 3 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. GOFFAUX
Chaussée de Dinant 1060
5100 WÉPION

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 17 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en advocaat M. KIWAKANA loco advocaat M. GOFFAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 30 juli 2015, dient op 31 juli 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 31 maart 2016 de beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus.

1.3. Verzoeker wordt per schrijven van 10 maart 2025 door de commissaris-generaal opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud. Er wordt hem meegedeeld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS) beschikt, blijkt dat hij strafrechtelijk veroordeeld is en dat de omstandigheden op basis waarvan zijn vluchtelingenstatus werd toegekend, niet langer meer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat die bescherming niet langer nodig is. Omdat die elementen het CGVS ertoe zouden kunnen brengen verzoekers status in te trekken, wordt hij uitgenodigd voor een verhoor op 25 maart 2025 in het kader van een eventuele intrekking van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 55/3/1, § 2, 2°

van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4. Op 4 april 2025 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Dit is de thans bestreden beslissing die aangetekend verstuurd wordt op 9 april 2025 en die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en van Abgal origine te zijn. U bent geboren in mei 1985 in Eeldheer/ Ceel Dheer in de provincie Galgadud, waar u gewoond hebt totdat u 4 jaar was. Dan bent u verhuisd naar Mogadishu, in het district Karan, waar u gewoond hebt tot uw vertrek. U was er eigenaar van een vrachtwagen waarmee u benzine vervoerde, onder andere voor het Somalische leger. U was ongeveer in 2009 gestart als chauffeur en deed dit tot eind 2014.

In mei 2014 werd u in uw wijk benaderd door leden van Al Shabaab die u de raad gaven om met uw werk te stoppen. In juni 2014 werd u telefonisch gecontacteerd door leden van Al Shabaab met de boodschap dat u diende te stoppen met uw werkzaamheden. Indien u niet zou luisteren zou u vermoord worden. Op 23 juni 2014 werd de wagen voor u tijdens uw werk tegen gehouden door 8 à 10 gemaskerde leden van Al Shabaab op weg naar Mahaday. De chauffeur van de vrachtwagen voor u en zijn passagiers werden ontvoerd. U kon rechtsomkeer maken en terug naar Mogadishu rijden, maar jullie werden wel beschoten door Al Shabaab. De volgende dag kreeg u het nieuws dat de chauffeur en de passagiers van de vrachtwagen voor u vrij gelaten waren door Al Shabaab. U kreeg bij uw terugkomst in Mogadishu telefoon van Al Shabaab dat ze u zouden vermoorden. Rond 2 à 3 juli 2014 (exacte datum onbekend) is uw vrachtwagen op een mijn gereden die geplaatst was door Al Shabaab. Eén van uw werknemers verloor hierbij het leven. De andere was ernstig verwond. Daarna hebt u ondergedoken geleefd bij uw oom in de wijk Abdulaziz, aangezien uw vrouw u had verteld dat Al Shabaab uw woning in de gaten hield. U was gestopt met te werken als chauffeur.

Op 24 juli 2015 hebt u Somalië verlaten en reisde u met het vliegtuig naar Djibouti. U reisde via Dubai naar een onbekend land en dan naar België waar u op 30 juli 2015 aankwam. Op 21 juli 2015 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Op 31 maart 2016 ging het Commissariaat-generaal over tot de toekenning van de vluchtelingenstatus. Op 17 juni 2020 werd u door de correctionele rechtbank te Brussel veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van 9 jaar en een ontzetting uit de rechten zoals bepaald in artikel 31 Sw. voor een periode van 7 jaar voor poging tot moord en illegale wapendracht.

U ging in beroep tegen dit vonnis. Op 25 maart 2021 besloot het Hof van Beroep van Brussel tot een effectieve gevangenisstraf van 15 jaar en een ontzetting uit de rechten zoals bepaald in artikel 31 Sw. voor een periode van 10 jaar.

Op 25 juni 2021 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Met het oog op een eventuele herevaluatie van uw beschermingsstatus, werd u op 25 maart 2025 gehoord in de gevangenis van Andenne, waarbij u de mogelijkheid geboden werd de redenen voor te leggen waarom u de internationale beschermingsstatus dient te behouden.

Ter staving van uw verzoek legde u geen documenten neer.

B. Motivering

U kreeg op 17 maart 2016 het statuut van vluchteling op basis van uw verklaringen sinds mei 2014 problemen te hebben gekend met Al Shabaab en ook door hen met de dood bedreigd te zijn geweest. Er dient echter te worden besloten dat uw vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

Uit de informatie terug te vinden in het administratief dossier blijkt dat u op 17 december 2013 in Dordrecht, Nederland, ook een strafbaar feit hebt begaan, en dat u op 1 juli 2014 veroordeeld bent voor poging tot

moord door de correctionele rechtbank te Rotterdam. U zou de persoon die u heeft opgevangen in zijn woning meerdere keren met glasscherven op het hoofd en gezicht geslagen hebben (arrest Hof van Beroep Brussel dd. 25/03/2021 p. 14). U zou daarvoor 18 maanden gevangenisstraf opgelegd hebben gekregen (vonnis correctionele rechtbank Brussel dd. 17/06/2020 p. 12). U hebt op de openbare zitting op 20 mei 2020 verklaard dat u uw straf in Nederland hebt uitgezeten. In het kader van de her-evaluatie van uw status, werd u gevraagd wanneer u in Europa bent aangekomen. U verklaarde dat u ongeveer eind 2010 à 2011 bent aangekomen in Nederland, en dat u in België aankwam in juli 2015 (notities persoonlijk onderhoud dd. 25/03/2025 (NPO 2) p. 7). **In het kader van uw Belgische asielprocedure maakte u op geen enkel ogenblik melding van een verblijf in Nederland in de periode van 2010 tot juli 2015 . Integendeel, u situeerde op het CGVS uw problemen met Al Shabaab in de zomer van 2014, die aanleiding gaven tot toekenning van uw vluchtelingenstatus in de periode waarin - zo nu ontegensprekelijk blijkt - u in Nederland verbleef. Aan uw problemen met Al Shabaab kunnen bijgevolg geen enkel geloof meer worden gehecht.**

U werd geconfronteerd met het feit dat u in 2016 voor het CGVS had verklaard in 2014 problemen te hebben gekend in Somalië, en pas op 28 juli 2015 Somalië te hebben verlaten, terwijl u eigenlijk toen al in Nederland was. U legde uit dat Al Shabaab al sinds 2002 in het land is, wat niet klopt, en dat u naar België bent gekomen om uw leven veilig te stellen. U zou in uw toenmalige interview gesproken hebben over de problemen die u had in uw land van herkomst maar u had dan inderdaad niet verteld dat u in Nederland bent geweest (NPO 2 p. 8). Als justificatie voegde u er nog, weinig relevant, aan toe dat iedere andere verzoeker uit andere landen zoals Syrië, Afghanistan, Irak over de problemen in hun eigen land verteld hebben. Dit verklaart niet waarom u hebt gedaan alsof uw beweerde problemen zich afspeelden in 2014, terwijl u al sinds 2010 niet meer in Somalië verbleef. **U werd er nog eens op gewezen dat het ongeloofwaardig is om over problemen in Somalië in 2014 te spreken als u toen al in Nederland was.** U herhaalde uw verklaringen dat u enkel gevraagd was om te spreken over de problemen in Somalië en dat u niet kan teruggestuurd worden naar Somalië (NPO 2 p. 8). Deze uitleg kan de vastgestelde ongeloofwaardigheden met betrekking tot de kern van uw asielmotieven niet weerleggen.

Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van het onderzoek naar de geldigheid van uw vluchtelingenstatus werd u gevraagd om te herhalen wat de problemen waren waarvoor u erkend was, en u verklaarde dat het te maken had met de terroristen [Al Shabaab] en met de AMISOM [African Union Mission in Somalia] soldaten, dat u met beide groepen problemen hebt gekend (NPO 2 p. 7). U legde uit dat u de problemen kreeg in Somalië, en dan meteen naar Nederland bent gegaan (NPO 2 p. 7). Gevraagd naar wanneer deze problemen dan waren, antwoordde u hier niet specifiek op, u verklaarde enkel dat u na uw problemen naar Nederland bent gegaan (NPO 2 p. 7). U zou sindsdien nooit meer zijn teruggekeerd naar Somalië (NPO 2 p. 7). Op basis van de notities van uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS kon niet blijken dat u ooit gesproken hebt over problemen met de AMISOM troepen in Somalië, u hebt louter naar hen verwezen op twee momenten tijdens het persoonlijk onderhoud (notities persoonlijk onderhoud dd. 14/03/2016 (NPO 1) p. 11 en p. 24). U verklaarde toen enkel vaagweg en op hypothetische wijze dat u ook wel beschuldigd kon worden door de overheid of de soldaten van andere landen van samen te werken met Al Shabaab, maar u hebt hierover nooit concrete problemen aangehaald (NPO 1 p. 32). U sprak in het eerste interview wel over concrete problemen met terroristische organisatie Al Shabaab, die zouden in 2014 hebben plaatsgevonden. Zoals supra besproken, zat u toen reeds in de gevangenis in Nederland en kunnen aan deze problemen geen enkel geloof meer worden gehecht. U werd tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van de her-evaluatie van uw status gevraagd of u ooit al eerder veroordeeld was. Initieel verklaarde u dat u nooit een overtreding had gedaan in Europa en dat het nu [15 jaar gevangenisstraf voor poging tot moord] uw eerste veroordeling was (NPO 2 p. 8). Vervolgens werd u op de informatie gewezen waaruit blijkt dat u in Nederland veroordeeld was, en u minimaliseerde dan de gebeurtenissen, maar gaf wel aan dat u zes maanden in de gevangenis had gezeten (NPO 2 p. 8). Wederom trachtte u dus de Belgische asielinstanties te misleiden met betrekking tot de ware toedracht van uw verblijf in Nederland en uw situatie alvorens u in België aankwam.

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van het vluchtelingenstatuut op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan uw verklaring van slachtoffer te zijn geweest van bedreigingen door Al Shabaab in 2014 en het daarbij horende asielrelaas. **De door u afgelegde valse verklaringen hebben betrekking op constitutieve elementen van de door u voorgehouden vrees voor vervolging. De vaststelling dat u de asielinstanties misleidde, leidde tot een initieel verkeerde beoordeling van het door u aangehaalde risico op vervolging. De eerder aan u toegekende vluchtelingenstatus moet bijgevolg worden ingetrokken.**

Volledigheidshalve dient er nog te worden opgemerkt dat u, toen u uitdrukkelijk gevraagd werd naar uw actuele vrees ten opzichte van Somalië, u louter verwees naar het feit dat uw land niet veilig is en dat u geen

familie hebt in Somalië (NPO 2 p. 7-8). Uw moeder woont ergens op het platteland van Ceel Dheer. En als u zou terugkeren naar Somalië, zou u naar daar moeten gaan (NPO 2 p. 10). Daargelaten dat u in uw eerste hebt verklaard dat uw beide ouders overleden zijn (NPO 1 p. 18), hebt u zelf ook verklaard vanaf 4 jaar oud in Mogadishu te hebben gewoond (NPO 1 p. 4). Uw verklaring dat u sowieso in Ceel Dheer moet gaan wonen, is dan ook op niets gebaseerd, gezien het CGVS vast stelt dat Mogadishu uw regio van gewoonlijk verblijf was. Volledigheidshalve merkt CGVS ook op dat er voor zowel Galgaduud (waar Ceel Dheer ligt) als voor Mogadishu, uw plaats van gewoonlijk verblijf geen situatie is van een dermate hoog hoeveelheid van willekeurig geweld dat de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan iedereen afkomstig uit die regio.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://eaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in mindere mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door

problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied. Onenigheid op politiek vlak en ook interclangeweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profileaanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTAMS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in **Mogadishu** te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Mogadishu een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Banadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Banadir van 1 december 2023 tot en met 1 december 2024 375 veiligheidsincidenten, waarvan 141 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Het betreffen hit-and-run-acties en vuurgevechten vaak als reactie op een granaataanval van AS en gerichte moorden op veiligheidspersoneel. Daarnaast lijst ACLED ook incidenten op van geweld tussen de veiligheidsdiensten onderling. Omstaanders raken soms gewond of gedood door dit geweld. ACLED noteert verder 138 incidenten als explosions/remote violence. AS is, op 2 incidenten na, verantwoordelijk voor al deze aanslagen met explosieven, meestal IED's maar ook handgranaten en mortieren. ACLED noteert 6 zelfmoordaanslagen, ook op burgerdoelwitten zoals een hotel en een koffiehuis. Dit geweld is gericht tegen onder meer de aanwezige veiligheidsdiensten, soms werkzaam aan een checkpoint, waardoor soms voorbijgangers getroffen worden. AS voert IED-aanslagen uit op winkels uitgerust met closed-circuit television (CCTV)-camera's die, op vraag van de regering, om veiligheidsredenen werden geplaatst. Overheidsinstellingen, zoals Villa Somalia, en -personeel blijken uit de door ACLED geregistreerde data ook doelwitten voor terreuraanslagen. In de ACLED-categorie violence against civilians zijn 96 incidenten opgeleijst. Voor 44 hiervan is AS verantwoordelijk. Het betreffen moorden met een vuurwapen waarbij clanoudsten, off-duty-soldaten, zakenlui en ambtenaren worden gevisieerd. De aanwezige veiligheidsdiensten zijn verantwoordelijk voor 46 schietincidenten op burgers onder andere omwille van het weigeren van het opvolgen van bevelen of een discussie bij het betalen van afpersingsgeld. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 414 dodelijke slachtoffers in Banadir door het geweld. De meerderheid wordt geregistreerd onder explosions/remote violence, namelijk 179. Voor battles noteert ACLED 154 doden in totaal. In totaal noteert ACLED 167 burgerdoden voor deze verslagperiode voor 135

incidenten onder civilian targeting. De zwaarste aanslag in de hoofdstad vindt begin augustus plaats wanneer AS een complexe aanval uitvoert in de buurt van het populaire Lido Beach met onder andere een zelfmoordaanslag op een strandrestaurant. Hierbij sterven 37 burgers en raken meer dan 200 mensen gewond. De intern ontheemden die onder andere onveiligheid en overstromingen ontvluchtten, hervestigen zich in Bari of binnen de regio zelf.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U bent een man van de meerderheidsclan Abgal, subclan Wa'esli (NPO 1 p. 10), die behoort tot de grote Hawiye clan. U hebt vanaf 4 jaar oud tot uw vertrek, wat ergens voor eind 2010 moet zijn, steeds in Mogadishu gewoond en daar een leven opgebouwd. U bent naar school gegaan, maar vanaf 11 jaar oud beginnen werken omdat u moest betalen om te leren (NPO 1 p. 8). U hebt verschillende jobs gehad, maar uw laatste job was als chauffeur (NPO 1 p. 9 en NPO 2 p. 6). Wanneer u zelf gevraagd werd wat u vreest bij terugkeer naar Somalië, haalde u aan dat u daar geen familie meer hebt. Gezien uw persoonlijke profiel is het feit dat u geen familie hebt in Mogadishu, geen bezwaar voor een eventuele terugkeer naar Mogadishu, zeker gezien uw clanaffiliatie.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 48/4 en 55/3/1 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de rechten van verdediging, van artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) en meent dat er sprake is van een kennelijke beoordelingsfout.

Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal geen enkele concrete analyse gemaakt heeft van zijn situatie en van de risico's die hij loopt bij terugkeer naar zijn herkomstland. Hij verwijt de commissaris-generaal zich beperkt te hebben tot een beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn uitspraken, terwijl hij wel degelijk alle bewijsstukken waarover hij beschikt, voorgelegd heeft die volgens hem zijn geloofwaardigheid aantonen.

Verder stipt hij aan dat hij tijdens zijn gehoor in de gevangenis op 25 maart 2025 bijgestaan werd door een tolk Somalisch, maar dat zijn advocaat niet werd opgeroepen om hierbij aanwezig te zijn, terwijl hij zijn tussenkomst op 17 maart 2025 officieel gemeld had bij het CGVS. Omdat hijzelf niet op de hoogte gesteld werd van het verhoor, kon hij niet de nodige regelingen treffen om door zijn advocaat te worden bijgestaan. Hij stelt dat hij hierdoor bijzonder verrast en gedestabiliseerd was, wat mogelijks tot enige verwarring in zijn antwoorden geleid heeft. Omdat hij zich in detentie bevond en zich niet kon voorbereiden samen met een advocaat, zou hij in de onmogelijkheid zijn geweest om documenten voor te leggen. Die omstandigheden zouden volgens hem tot gevolg hebben dat hij niet in eerlijke omstandigheden gehoord werd.

Vervolgens meent hij dat het op zijn minst passend is om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen. Hij meent dat de beslissing tegenstrijdig is waar enerzijds bevestigd wordt dat de situatie in Somalië catastrofaal is maar dat anderzijds de vluchtelingenstatus wordt ingetrokken. Hij verwijst naar een rapport van Amnesty International van 2024 dat vermeldt dat de burgerbevolking zeer zwaar getroffen wordt door het aanhoudende conflict in Somalië. Hij citeert van de website van de FOD Buitenlandse Zaken waar melding wordt gemaakt van regelmatige aanvallen en gevechten. Volgens hem is er ook sprake van een totale ineenstorting van staatsstructuren. Hij besluit dat hij bij een terugkeer het risico loopt om ernstige schade te

ondervinden als gevolg van de huidige situatie in zijn regio van herkomst en ook van het algemeen conflict en het blinde geweld dat het hele grondgebied treft.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- Brieven uitgewisseld met de CGRA;
- Website van Amnesty International;
- Website van de FOD Buitenlandse Zaken.

4. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

5. Beoordeling

5.1. In de bestreden beslissing wordt artikel 55/3/1 § 2, 2° van de Vreemdelingenwet als juridische grondslag vermeld. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 2.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in :

(...)

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.”

5.2. De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing op dat verzoeker opgeroepen wordt voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 25 maart 2025 in het kader van nieuwe elementen waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van zijn vluchtelingenstatus te heroverwegen.

Verzoeker heeft de oproepingsbrief van 10 maart 2025, die hij tekende voor ontvangst op correcte wijze ontvangen. Hij wordt hierin geïnformeerd dat hij, indien hij de bijstand van een tolk gevraagd heeft, die tijdens het onderhoud aanwezig zal zijn alsook dat hij zich kan laten bijstaan door een advocaat of door een vertrouwenspersoon van zijn keuze (AD CGVS, map bijkomende informatie, oproeping persoonlijk onderhoud (nieuw element) d.d. 10.03.2025). Verzoeker is aanwezig op het gehoor en wordt niet bijgestaan door een advocaat, zoals hij benadrukt in zijn verzoekschrift. De *protection officer* stelt verzoeker bij aanvang van het onderhoud de vraag of hij de oproepingsbrief goed begrepen had, waarop hij bevestigend antwoordt (NPO, p. 3). Verder stelt de *protection officer* verzoeker de vraag of hij aan een advocaat gevraagd had om vandaag aanwezig te zijn, waarop verzoeker negatief antwoordt (NPO, p. 4). Het komt aan verzoeker toe zijn verdediging zelf te organiseren. Bovendien blijkt uit niets dat zijn advocaat niet in de mogelijkheid gesteld werd om tijdens het verhoor aanwezig te zijn, te meer nu hij zijn tussenkomst heeft gemeld voordat het verhoor plaatsvond en verzoeker hem aldus ervan op de hoogte kon stellen indien hij diens aanwezigheid noodzakelijk achtte (AD CGVS, map bijkomende informatie, e-mail 17.03.2025). Dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud niet werd bijgestaan door een advocaat, betreft dus eerder een eigen keuze.

Verder wordt gewezen op wat bepaald is in artikel 19 van het koninklijk besluit van 11 maart 2003:

“§ 1. De asielzoeker kan zich tijdens de behandeling van zijn aanvraag bij het Commissariaat-generaal laten bijstaan door een advocaat of een vertrouwenspersoon.

De advocaat of de vertrouwenspersoon kan het gehoor van de asielzoeker bijwonen. Elke verstoring van het gehoor zal door de ambtenaar onmiddellijk worden gemeld aan zijn functionele overste en worden genoteerd in de notities van het gehoor.

Onder voorbehoud van artikel 57/1, § 3, tweede lid, van de wet belet de afwezigheid van de advocaat of van de vertrouwenspersoon de ambtenaar niet de asielzoeker persoonlijk te horen.

§ 2. De advocaat of de vertrouwenspersoon komt niet tussen tijdens het gehoor, maar heeft de mogelijkheid mondelinge opmerkingen te formuleren op het einde van het gehoor.

Het is de voogd, die overeenkomstig de Voogdijwet is aangewezen om de niet-begeleide minderjarige tijdens het gehoor bij te staan, toegestaan vragen te stellen en opmerkingen te maken binnen het kader dat wordt bepaald door de ambtenaar die het gehoor afneemt.”

Hieruit blijkt dat de afwezigheid van de advocaat van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet met zich meebrengt dat dit persoonlijk onderhoud moet worden uitgesteld. Artikel 19, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit van 11 maart 2003 stipuleert uitdrukkelijk dat de afwezigheid van de advocaat de *protection officer* niet belet de verzoeker om internationale bescherming persoonlijk te horen, onder voorbehoud van artikel 57/1, § 3, tweede lid, van de Vreemdelingenwet dat de bijstand aan een minderjarige vreemdeling tijdens het persoonlijk onderhoud regelt en wat *in casu* aldus niet van toepassing is.

Gelet op voorgaande kan verzoeker bezwaarlijk voorhouden dat hij, bij gebrek aan aanwezigheid van zijn advocaat, niet in de mogelijkheid was om zich terdege voor te bereiden op het verhoor dat plaatsvond op 25 maart 2025. Hierbij komt nog dat verzoeker verklaart dat hij de oproepingsbrief, waarin de elementen staan vermeld die de commissaris-generaal ertoe zouden kunnen brengen verzoekers status in te trekken, heeft begrepen en hij toevoegt het Nederlands heel goed te verstaan (NPO, p. 3; zie ook *supra*), waardoor zijn kritiek hoegenaamd niet ernstig is.

De verwijzing naar de correspondentie tussen zijn advocaat en het CGVS van 17 maart en 17 april 2025, waarin zijn advocaat het CGVS vroeg om een attest van erkenning van de vluchtelingenstatus over te maken en waarop het CGVS antwoordt dat dit niet mogelijk is (verzoekschrift, stuk 3) omdat die status ingetrokken werd, doet aan voorgaande vaststellingen hoegenaamd geen afbreuk.

5.3. De concrete motieven op grond waarvan besloten wordt dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd die betrekking hebben op constitutieve elementen van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging en dat hij derhalve de asielinstanties misleid heeft wat geleid heeft tot een initieel verkeerde beoordeling van het door hem aangehaalde risico op vervolging, laat verzoeker in zijn geheel onbesproken. Hij betwist de terechte vaststelling, die steun vindt in de stukken van het administratief dossier, namelijk dat hij onmogelijk verblijf heeft kunnen houden in Somalië tot 28 augustus 2015 (NPO 14.03.2026, p. 21) omdat hij op 1 juli 2014 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van achttien maanden wegens poging tot moord (AD CGVS, landeninformatie, stuk 2, arrest Cour d'appel de Bruxelles 25.03.2021, p. 3). Hieruit volgt ook onmiskenbaar dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn vermeende problemen met Al-Shabaab die volgens verzoeker vooraf gegaan zouden zijn aan zijn vermeende vertrek uit Somalië in 2015. De *protection officer* heeft verzoeker geconfronteerd zowel met zijn veroordeling in Nederland waarvan hij geen melding heeft gemaakt als met het onmogelijke gegeven dat hij in 2014 problemen heeft gekend in Somalië terwijl hij toen eigenlijk al in Nederland was (NPO, p. 8). De commissaris-generaal oordeelt in verband met verzoekers verleende toelichting hieromtrent op goede gronden wat volgt: *“U werd geconfronteerd met het feit dat u in 2016 voor het CGVS had verklaard in 2014 problemen te hebben gekend in Somalië, en pas op 28 juli 2015 Somalië te hebben verlaten, terwijl u eigenlijk toen al in Nederland was. U legde uit dat Al Shabaab al sinds 2002 in het land is, wat niet klopt, en dat u naar België bent gekomen om uw leven veilig te stellen. U zou in uw toenmalige interview gesproken hebben over de problemen die u had in uw land van herkomst maar u had dan inderdaad niet verteld dat u in Nederland bent geweest (NPO 2 p. 8). Als justificatie voegde u er nog, weinig relevant, aan toe dat iedere andere verzoeker uit andere landen zoals Syrië, Afghanistan, Irak over de problemen in hun eigen land verteld hebben. Dit verklaart niet waarom u hebt gedaan alsof uw beweerde problemen zich afspeelden in 2014, terwijl u al sinds 2010 niet meer in Somalië verbleef. U werd er nog eens op gewezen dat het ongeloofwaardig is om over problemen in Somalië in 2014 te spreken als u toen al in Nederland was. U herhaalde uw verklaringen dat u enkel gevraagd was om te spreken over de problemen in Somalië en dat u niet kan teruggestuurd worden naar Somalië (NPO 2 p. 8). Deze uitleg kan de vastgestelde ongeloofwaardigheden met betrekking tot de kern van uw asielmotieven niet weerleggen.*

Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van het onderzoek naar de geldigheid van uw vluchtelingenstatus werd u gevraagd om te herhalen wat de problemen waren waarvoor u erkend was, en u verklaarde dat het te maken had met de terroristen [Al Shabaab] en met de AMISOM [African Union Mission in Somalia] soldaten, dat u met beide groepen problemen hebt gekend (NPO 2 p. 7). U legde uit dat u de problemen kreeg in Somalië, en dan meteen naar Nederland bent gegaan (NPO 2 p. 7). Gevraagd naar wanneer deze problemen dan waren, antwoordde u hier niet specifiek op, u verklaarde enkel dat u na uw

problemen naar Nederland bent gegaan (NPO 2 p. 7). U zou sindsdien nooit meer zijn teruggekeerd naar Somalië (NPO 2 p. 7). Op basis van de notities van uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS kon niet blijken dat u ooit gesproken hebt over problemen met de AMISOM troepen in Somalië, u hebt louter naar hen verwezen op twee momenten tijdens het persoonlijk onderhoud (notities persoonlijk onderhoud dd. 14/03/2016 (NPO 1) p. 11 en p. 24). U verklaarde toen enkel vaagweg en op hypothetische wijze dat u ook wel beschuldigd kon worden door de overheid of de soldaten van andere landen van samen te werken met Al Shabaab, maar u hebt hierover nooit concrete problemen aangehaald (NPO 1 p. 32). U sprak in het eerste interview wel over concrete problemen met terroristische organisatie Al Shabaab, die zouden in 2014 hebben plaatsgevonden. Zoals supra besproken, zat u toen reeds in de gevangenis in Nederland en kunnen aan deze problemen geen enkel geloof meer worden gehecht. U werd tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van de her-evaluatie van uw status gevraagd of u ooit al eerder veroordeeld was. Initieel verklaarde u dat u nooit een overtreding had gedaan in Europa en dat het nu [15 jaar gevangenisstraf voor poging tot moord] uw eerste veroordeling was (NPO 2 p. 8). Vervolgens werd u op de informatie gewezen waaruit blijkt dat u in Nederland veroordeeld was, en u minimaliseerde dan de gebeurtenissen, maar gaf wel aan dat u zes maanden in de gevangenis had gezeten (NPO 2 p. 8). Wederom trachtte u dus de Belgische asielinstanties te misleiden met betrekking tot de ware toedracht van uw verblijf in Nederland en uw situatie alvorens u in België aankwam.” Verzoeker onderneemt geen enkele poging om voormelde pertinente en draagkrachtige motieven, die steun vinden in de stukken van het administratief dossier, te weerleggen.

5.3. Waar verzoeker nog aanvoert dat geen onderzoek gevoerd werd naar zijn situatie en de risico's die hij zou lopen bij terugkeer naar Somalië, kan hij evenmin gevolgd worden. Niet alleen blijkt dat zijn originele asielrelaas, op grond waarvan hij de vluchtelingenstatus werd toegekend, frauduleus was (zie *supra*) bovendien antwoordde hij op de vraag, wat hij vreest bij terugkeer, louter dat hij er geen familie heeft en dat het land niet veilig is (NPO, p. 7). Van een persoonlijke vrees voor vervolging maakte hij aldus hoegenaamd geen melding. De commissaris-generaal oordeelt in dit verband dan ook op goede gronden het volgende: *“Volledigheidshalve dient er nog te worden opgemerkt dat u, toen u uitdrukkelijk gevraagd werd naar uw actuele vrees ten opzichte van Somalië, u louter verwees naar het feit dat uw land niet veilig is en dat u geen familie hebt in Somalië (NPO 2 p. 7-8). Uw moeder woont ergens op het platteland van Ceel Dheer. En als u zou terugkeren naar Somalië, zou u naar daar moeten gaan (NPO 2 p. 10). Daargelaten dat u in uw eerste hebt verklaard dat uw beide ouders overleden zijn (NPO 1 p. 18), hebt u zelf ook verklaard vanaf 4 jaar oud in Mogadishu te hebben gewoond (NPO 1 p. 4). Uw verklaring dat u sowieso in Ceel Dheer moet gaan wonen, is dan ook op niets gebaseerd, gezien het CGVS vast stelt dat Mogadishu uw regio van gewoonlijk verblijf was. Volledigheidshalve merkt CGVS ook op dat er voor zowel Galgaduud (waar Ceel Dheer ligt) als voor Mogadishu, uw plaats van gewoonlijk verblijf geen situatie is van een dermate hoog hoeveelheid van willekeurig geweld dat de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan iedereen afkomstig uit die regio.”* Ook die concrete motieven worden door verzoeker onbesproken gelaten en blijven onverminderd overeind.

5.4. Gelet op de hogere vaststellingen blijkt dat de commissaris-generaal, ingevolge de valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, terecht toepassing heeft gemaakt van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

De intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt bevestigd.

5.5. Voor zover verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus beroept, blijkt noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie. Verzoeker, die in zijn verzoekschrift louter verwijst naar een rapport van Amnesty International dat dateert van 2024 en aldus van minder recente datum is dan de rapporten weergegeven in de bestreden beslissing en naar een ongedateerd advies van de FOD Binnenlandse Zaken, brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

5.6. Beslissingen over de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied, vallen niet onder het toepassingsgebied van artikel 6 van het EVRM (EHRM 5 oktober 2000, nr. 39652/98, Maaouia t. Frankrijk (GC)). Derhalve zijn ook verzoeken om internationale bescherming uitgesloten van die

verdragsbepaling. Volledigheidshalve kan erop worden gewezen dat het Grondwettelijk Hof hetzelfde standpunt inneemt (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, overweging B. 24.1; GwH 2 april 2009, nr. 67/2009, overweging B.3.2; GwH 4 maart 2009, nr. 36/2009, overweging B. 3.5.). Ook de Raad van State oordeelde dat artikel 6 van het EVRM enkel van toepassing is in burgerlijke en strafrechtelijke zaken, terwijl het asielrecht een politiek recht is dat buiten de toepassingsfeer van deze verdragsbepaling valt (RvS 21 september 2009, nr. 196.233). Verzoeker kan dan ook niet op ontvankelijke wijze de schending van artikel 6 van het EVRM inroepen.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO